

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Piątek dnia 26 Września r. s. 1830 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 20 września.

Przez najwyższy dyplomata pod dniem 8 wrześ., nayłaskawiej mianowany kawalerem orderu s. *Anny 1szej klasy*, generał-major *Szirman 1szy*, dowódzca połączonej brygady 4tej dywizyi pie-szey.

— Przez najwyższy ukaz do Kantoru Dworu, Marszałek powiatu zwienigrodzkiego, odstawny rotmistrz gwardyi, *Ołusjew*, nayłaskawiej mianowany kamerherem Dworu J. C. M. (R. I.)

— Przez najwyższy ukaz J. C. M. do Rządzącego Senatu, pod dniem 16 sierpnia, nayłaskawiej mianowani: radcy kollegialni: adjunkt uniwersytetu *Symon Żukowski*, dyrektorowie szkół: gubernii wileńskiej *Kaetan Krasowski*, obwodu białostockiego *Antoni Suchodolski*, radcami stanu; radcy dworu: starszy leśniczy gubernii wileńskiej *Michał Uszakow*, professorowie zwyczajni uniwersytetu wileńskiego: *Antoni Wyrwicz*, *Paweł Kukulnik*, adjunkt *Waleryan Górski*, nauczyciel liceum wołyńskiego *Jurkowski*, oraz profesorowie zwyczajni uniwersytetu wileńskiego, zostający podług ustaw w 7mej klasie rang: *Jan Łoboyko*, *Michał Oczapowski* i *Karol Podczaszyński*, radcami kollegialnymi; liczący się podług ustaw w 4tej klasie: starsi nauczyciele gimnazjów: wileńskiego *Alexander Żyliński*, *Jan Zakrzewski*, grodzieńskiego *Jan Zielenko*, nauczyciele liceum wołyńskiego: *Józef Uldyński*, *Stefan Zienowicz*, dający w uniwersytecie wileńskim geodezyą *Antoni Szahin* i pomocnik dyrektora szkół gubernii wileńskiej *Piotr Ostrowski*, assesorami kollegialnymi.

— CESARZ JEGOMOŚĆ przez najwyższy ukaz pod dniem 13 września, na przełożenie ministra spraw wewnętrznych, uznawszy potrzebnem powiększyć liczbę zasiadających w Radzie medycznej dwóma honorowymi członkami, rozkazał w tém nazwanu bydz: akademikowi rzeczywistemu radcy stanu *Buszowi* i leib-medykowi radcy stanu *Wolskiemu*.

— Ostatnia gazeta senacka (N. 38) ogłosiła ukazy z Rządzącego Senatu następujące:

1) Pod dniem 11 września z 1go Departamentu, względem czynienia znajdującym się w Rosyi konsulom pruskim pomocy i sprawiedliwości w zdarzeniach potrzebnych i słusznych ich żądań, w sprawach poddanych królestw Bawarskiego i Wirtemberskiego, oraz *W. X. Heskiego*.

2) D. 12 września z 1go Departamentu, ażeby członków i oficyalistów, służących w prywatnych dobroczynnych zakładach, nie przedstawiać ze strony Rządu do nagród.

3) D. 12 września z 1go Departamentu, o uznawaniu *Kazimierza Timoni* jeneralnym kontrolerem austriackim w *Odessie*.

4) D. 12 września z 1go Departamentu, o użyciu środków kwarantannowych przeciwko *Cholerze*. Na postanowieniu Komitetu Ministrów w tej rzeczy, CESARZ JEGOMOŚĆ własnorecznie rozkazać raczył w słowach następujących: „*Pierwiej już uczyniłem uwagę, iż na zupełne nieużycie środków kwarantannowych, nie mogę zgodzić się: gdyż nie masz żadney wątpliwości, że choroba ta udziela się przez zarażone powietrze: zatem wpuszczenie ludzi chorych, czyli mających w sobie zaród tej choroby, chociażby się jeszcze w nich nie odkry-*

ła, jest niebezpieczne, nie przez dotykane się, ale przez oddech w rozmowie. Tego wczora po południu otrzymano nowy dowód. Zatem okordowanie miejsc zarażonych czyli przecięcie z nimi komunikacyi, jest rzeczą konieczną, ale bez okurzenia i tym podobnie.

5) D. 16 września z 1go Departamentu, o rozdawaniu w Syberyi gruntów ludziom prywatnym na zaprowadzenia gospodarstwie.

6) D. 17 września z 1go Departamentu, o rozpublikowaniu prawideł zdawania rachunków po ministerjum sprawiedliwości. (G. S.)

KRÓLEWSTWO POLSKIE.

Mowa *Xięcia Ministra skarbu*, miana na zagaieniu Publicznego Posiedzenia Banku Polskiego, d. 24 września.

„*Mości Panowie!* Jużto po raz drugi, w przybytku tym zgromadzeni, przejrzeć mamy badawczem okiem działania Banku Polskiego. Ale, tym razem, rozbiór nasz nie będzie się ograniczał na wypadku kilkomiesięcznego doświadczenia; iego polem jest raczej okres roku całego, a przedmiotem wiadomości publiczney, szereg obrótów, przy których przeszło sto dwadzieścia milionów krążyło.

„*Czyli Bank, dzisiay już doposażony, wier-nie celowi ustanowienia swojego odpowiedział? Czy pomnożonych zasobów swoich użył na rozplemienie przemysłu, wsparcie rękodzieł i utrzymanie stopy procentów w karbach słuszności? Czy postawiony na straży majątku instytutów publicznych i powiernik summ za granicą przez rząd zaciągniętych, rozważnie kapitały te zabezpieczył, a z ich użycia rzetelne zapewnić umiał korzyści? Wszystko to są pytania, na które, spodziewam się, Panowie, że przyswiedczającą otrzymacie od nas odpowiedź, i że dzisiejsze sprawozdanie Banku dowiedzie nam i Komitetowi, z grona obojga Izb seymniących utworzonemu, że zakład ten, ani na chwilę z celem ustanowienia się swojego nie zmi-nął.*

„*Takimto sposobem, Panowie, ziszczają się stopniowo szlachetne Nayłaskawszego Monarchy Naszego zamiary. Dzięki opiece Jego! nie tylko zeszło już na ziemi naszej ziarno tyle potrzebney instytucyi, ale i należycie się w niej zakorzeniło; a kredyt, stale dobrą wiarą utwierdzany, spły-wa od rządu do rządzonych, i wszystkie gąfienie narodowego mienia użyźnia.*”

Głos *JW. Senatora Kasztelana, Bnińskiego*, Prezydującego w Kommissyi Umorzenia, mian-ny na publicznem posiedzeniu Banku Polskiego, dnia 24 września 1830 roku.

Panowie!

Wiadomemi wam są attrybucye, jakie Bankowi Polskiemu postanowieniem Nayłaskawszego PANA nadane zostały. Rozmaite iego przeznaczenia czynią go instytucją, różniącą się od wszystkich Banków, dotąd nam znanych. Niewątpliwie, utworzenie tego rodzaju instytucyi, należy do celujących pomysłów i przynosi chlubę umysłowi, który go powziąć umiał. Lecz każda instytucya, chociażby w naysławniejszym celu utworzona, o tyle tylko błogie skutki na naród wylać może, o ile wykonywanie iey praw, iey zakreśleń, jest stowarzyszone z dobrą wiarą; bez

niew wszystko się prędzej lub później rozpręga; przekonywa nas o tém przeszłość, a niewątpliwie i przyszłość nam liczne przykłady stawiać będzie tam, gdzie ta rękojmia pomysłowości, tak prywatnej, jak publicznej, rozbrat uczyni z sumiennością.

Przejęty tą prawdą Bank Polski, nie tylko odpowiedział zaufaniu, które w nim pokładano, lecz nawet śmiało wyrzec można, przeszedł swemi obrótami rachubę, jaką opinia publiczna sobie tworzyć mogła, a tém samym stawiał się w możności pozyskania ufności publicznej, bez której każda instytucja stała się sparaliżowaną, i bez której żaden Bank nawet istnieć nie może.

Przekonała się Komisya umorzenia długu krajowego, iż Bank Polski od zasady dopiero wspomnianej, w niczem nie odstępował. Zdając sprawę Najjaśniejszemu PANU z swej czynności Komisya, uznała słusznym donieść Królowi:

1) iż po skrupulatnem sprawdzeniu wszelkich dowodów, uznała zgodność wielkiej księgi, z dowodami do każdej pozycji przynależności. 2) iż Bank Polski starał się podnieść kredyt i iść w pomoc handlowi i przemysłowi, o ile tylko okoliczności dozwalały.

3) że ta instytucja ma wpływ na moralność publiczną, i działa na interes istotny kraju, a to dla tego, iż przez swoje działanie ścięła zakres zysków lichwiarskich, i że znacznie przyczyniła się do podwyższenia ceny listów zastawnych, a tém samym powiększyła mienie publiczne.

Nakoniec poniosła Komisya do Tronu obraz działań ośmiomiesięcznych Banku Polskiego, sprawdzony z księgami rachunkowymi, z którego się wykrył czysty zysk 1,279,433 zł. pol.

Ten świetny rezultat był po części wyptływem z obiegu biletów kassowych Bankowi przez Skarb ustąpionych, pod obowiązkiem wymiany ich natychmiastowej; liczył onych Bank kolejno blisko 9,000,000 w zastępstwie swych własnych biletów. Przedsięwzięcie to tyle rozważne, ile użyteczne, silnie przyczyniło się do tego stanu pomysłowości i kredytu, który do tej pory już może stawiał Bank w możności uzupełnienia kapitału, Dekretem Najjaśniejszego PANA zakreślonego, to jest do trzydziestu milionów, a zatem w takim położeniu, wszystkie zyski i superaty Banku stały się własnością skarbu publicznego; a ta zażyłość, będąc własnością narodową, przemawia u narodu za Bankiem Polskim.

Lecz iako Członkowie Izby Prawodawczych nie mogliśmy zataić, iż nie widząc wielkiej księgi długu krajowego otwartą, nie mogliśmy przystąpić do wypełnienia tej części działań, która jest nieodłączną od atrybucyi Komisji umorzenia długu krajowego, i wyraziliśmy życzenie, ażeby nasze wierzytelne obliczenia zamknięte, i w obieg tak poza granicą, jak i w kraju oddane zostały, co tym sposobem ustali kredyt publiczny na niewzruszalnej konstytucyjnej podstawie, iako rękojmią tej trwałości, którą kredytowi zapewnią narady obudwóch izb, przez Najjaśniejszego PANA sankcyonowane.

Wyraziła również Komisya życzenie w duchu dobra publicznego:

1) ażeby fundusze instytucyj publicznych były oddane iey pod ten sam dozór, jaki iey poruczony jest nad depozytami;

2) ażeby Bank Polski był postawiony w możności śpiesznego przyyscia w pomoc ziemianom, iako klasie tak poważanej w towarzystwie, która prawie sama brzemiona onego dźwiga; pomoc zaś ta, jest tém konieczniejszą, gdy się zważa trudności, jakim ulega odbyty ziemioplodowy; a ztąd Komisya wyraziła życzenie, ażeby w rozwinięciu art. 17 postanowienia Królewskiego z dnia 29 stycznia 1828 roku zbudowane były składy na korzyść Banku, w którychby właściciele mieścić mogli swoje płody, i na tego rodzaju rękojmię pobierać te zaliczenia, które dla nich są niezbędnymi do korzystania ze swych kapitałów.

Na raport ten i na przedstawienia nim objęte, Najjaśniejszy PAN oznaymić łaskawie ra-

czył przez Ministra Sekretarza Stanu swoją wolę w wyrazach następujących:

„Iż Najjaśniejszy PAN uyrzał z równem zadowoleniem pieniężne korzyści w tak krótkim przeciągu czasu otrzymane, iako i dobroczynny wpływ tej instytucji na przemysł, handel i kredyt publiczny: iż Jego Cesarsko-Królewska Mość podziela życzenie Komisji, ażeby rozrachunki Królestwa, w kraju i za granicą ostatecznie w iak najkrótszym czasie uregulowane być mogły, a świeżo wydane postanowienia, w skutek środków w raporcie Komisji proponowanych, będą, iako o tém Najjaśniejszy PAN nie wątpi, natchlubniejszą dla niej nagrodą.”

Mam zaszczyt złożyć JO. Xięciu Ministrowi Przychodów i Skarbu w kopii ten raport iako i odezwę dopiero wspomnianą. Pierwszy jest dowodem tej troskliwości, którą Komisya iako z obu izb złożona, dla wszystkich rękojmi naszych na pierwszym względzie mieć musiała; druga zaś jest dowodem zadowolenia Królewskiego, oraz dowodem, iż troskliwość Komisji, uwagę Najjaśniejszego PANA zwróciła.

Szanowni Mężowie! wytrwała gorliwość wasza w pełnieniu tej, że tak rzekę, drażliwej służby, rozszerzy i ustali okres korzyści dla kraju; porównyując on swój stan majątkowy, tém żywiej i skwapliwiej oceniać będzie nasze działania. Co do mnie, czuję prawdziwą przyjemność, iż w zastępstwie Prezesa publicznie wyrzec mogłem w imieniu Komisji tę zaszczytną prawdę, której i Xiążę Ministrer i Bank Polski ze wszech miar stali się godnymi

FRANCYA.

Paryż dnia 16 września.

Birza paryska. Pięć od sta, 94 fr. 85; Trzy od sta, 65 fr. 50; Pożyczka królewsko-hispańska, 38½.

Izba Deputowanych, posiedzenia d. 11 września. Izba słuchała czytania wniosków. P. Benjamin-Constant i P. Boissy-d'Anglas, tudzież raportu komisji petycyjnej. Wniosek P. B. Constant w tych słowach zawarte: 1) Wolno jest każdemu obywatelowi zajmować się profesją drukarza i księgarza, bez potrzeby starania się na to pozwolenia, i bez żadnych więcej formalności, prócz oświadczenia przezeń uczynionego merowi swojego okręgu. 2) Wszystkie rozporządzenia prawodawcze, obowiązujące do otrzymania pozwolenia albo przywileju na zajmowanie się rzeczonemi profesjami, są i zostały zniesione. 3) Rozrządzenia prawa z dnia 21 października 1814, względem drukarni tajemnych, są utrzymane. Wniosek P. Boissy-d'Anglas zawiera trzy artykuły następujące: Art. 1) Prawo 11 września 1807 jest zniesione. 2) Jeżeli zasługi znamienite wielkich urzędników, iakimi są ministrowie i marszałkowie Francji, będą miały prawo do nagrody narodowej, i jeżeli położenie ich fortuny uczyni to potrzebnem, może być przyznana im, ich wdowom i dzieciom ich, pensya, która nie ma przechodzić 10,000 fr. w zupełności. Prośba o każdą pensyą podana będzie do izb i roztrząsana tak, iak projekt do prawa; zapisanie na skarb publiczny ma być podług form przyiętych. Rozwinięcie obu tych wniosków odłożono do przyszłego poniedziałku.

— Król, d. 9, na audyencji prywatnej, przyymował jenerała barona Fagel, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego N. K. J. Niderlandzkiego, który złożył J. K. M. listy swojego Monarchy, upoważniające go w tej dostojności.

— Hrabia Mulinen, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny K. J. Wirtemberskiego, został nanowo akkredytowany przy Królu Francuzkim.

— Izba deputowanych przyięła d. 15, większością 229 głosów przeciwko 8, projekt do prawa, względem rocznego kontyngensu do wojska.

— Doniesienie jenerała Clausel, z Algieru pod 8 września, wychwała dobry duch, panujący w wojsku, takż i pomiędzy oficerami, którzy śpie-

nie wzięli się do wykonania przysięgi Królowi. Wszelkie nieukontentowanie w wojsku zginęło, a stan zdrowia codziennie się polepszał. Jenerał *Clausel* potrafił z Arabów *Zuarekich*, naybitniejszych i naywierniejszych z Arabów-Afrykańskich, uformować korpus: spodziewał się, że w rychłym czasie użyje go do czynności. Pewny oddział wojsk niezwłocznie ma wyjechać z Tuluzy do *Algieru*, dla zastąpienia tam naszych strat.

— *P. Persil*, deputowany, został mianowany dyrektorem ieneralnym poczt.

— Król mianował kommissyą do zarządu dobrami swojego syna, księcia *d'Aumale*, successora po księciu *Bourbon*, również ustanowił administracyą dóbr swojego domu.

— Postanowienie królewskie, ogłoszone w *Monitorze* d. 16, zwołuje kolegium wybiercze Korsyki na 17 listopada, dla wybrania dwóch deputowanych; drugie postanowienie zwołuje kolegium wybiercze departamentu *Mozelli* na 21, i kolegium departamentu *Var* na 28 października.

— *P. Florimond d'Audiffret*, dyrektor wielkiej księgi długu publicznego, mianowany jest radcą stanu nadzwyczajnym, z upoważnieniem nałożenia do posiedzeń rady.

— *Monitor* donosi, że jenerał *Belliard*, powrócił d. 14 z *Wiednia*, i przywiozł listy własnoręczne Cesarza Austriackiego do Króla i Królowej Francuzów.

— *Rapport* o stanie Francyi, czytany na izbie deputowanych, nie uczynił zadosyć oczekiwaniu powszechnemu, z przyczyny, iż nie obemył wydarzeń już wiadomych, i nie czyni wzmianki o przykładaniu się do stosunków naszych zewnątrz, o zamieszkach w Belgium, o stanie krytycznym handlu, o zmniejszeniu przysłałem budżetu, ani o przyszłych reformach praw.

— Sprawa członków kommissyi cecerów i preserów typograficznych, postanowiona w liczbie piętnastu, była sądzona d. 14 w sądzie policyi porprawczej; obrońcą ich był *P. Lucas*, i wszyscy zostali uwolnieni.

— Minister wojny, jenerał *Gérard*, który, również iak i *P. Dupont*, minister sprawiedliwości, nie przyjął zwyczajnego wyznaczenia 25,000 fr. na koszt instalacyi, również odmówił przyjęcia 40,000 fr. iako marszałek.

— *Admirał Duperré*, mówią, że miał wypłynąć do Francyi d. 8 t. m.

Paryż d. 19 września.

Birża paryzka. Pięć od sta, 92 fr. 50; trzy od sta, 63 fr. 50.

— *Xiążę Talleyrand* miał d. 17 audyencyą u Króla; część jego orszaku wyjechała już w drogę do Anglii d. 18.

— *Hr. Lobau* powrócił do *Paryża* z listem własnoręcznym N. K. J. Pruskiego.

— *Hr. Alexander de Laborde* mianowany jest nadzwyczajnym radcą stanu.

— *Xiążę Rovigo* (*Savary*) od kilku dni przybył do *Paryża* z powrotem ze *Włoch*, gdzie był zamieszkał z familią przed piętnastą prawie miesiącami. Prosił i otrzymał audyencyą u króla.

— Półkownik margrabia *Bartillet* przybył do *Paryża*, i przywiozł sztandary i chorągwie, zdobyte na nieprzyjacielu w wyprawie afrykańskiej.

— *P. Rossini* przybył d. 19 do *Paryża*, po całoroczném prawie oddaleniu się z tej stolicy.

— Galerya *J. K. W. Xiążny Berry*, ma być sprzedaną.

— *Ex-ministrowie* często są badani w *Vincennes*; wszyscy są dosyć dobrego humoru, wyjąwszy *P. Chantelauze*. Widzą się oni z sobą tylko podczas obiadu.

— Pięćset osób, skazanych na galery za wykroczenia polityczne, otrzymało wolność.

— Na komorze tulońskiej skonfiskowano dwie skrzynie z rzeczami kosztownymi, pochodzącymi ze skarbcu kazaubachskiego, a między którymi znajdował się portfel iedwabny, zawierający akta dyplomatyczne w różnych językach; kapitan okrętowy wyznał, iż te skrzynie otrzymał od *P. Arthel*, oficera ordynansowego hrab. *Bourmont*.

— D. 11 spokojność w *Nismes*, zupełnie została przywróconą, i widowiska otworzone.

— Pomiędzy regimentem szwajcarskim w *Neapolu*, a regimentem jednym gwardyi królewskiej przyszło do bitwy: w pierwszym było 27 zabitych, a 19 ranionych, w drugim 16 zabitych, a 21 ranionych: oba te regimenty zostały wysłane ze stolicy.

— Przez postanowienie rady królewskiej oświecenia publicznego, lekye filozofii dawane będą wyłącznie po francuzku. Uczniowie w pewnych czasach będą pisali zadane rozprawy: argumentacye w języku łacińskim są zniesione. Nagroda honorowa z filozofii z korzyściami do niej przywiązana, przeniesiona jest z dyssertacyi łacińskiej na dyssertacyą francuzką.

— *P. Sieyes*, dawniejszy członek dyrektoryatu, przybył do *Paryża*: ma więcej 80 lat wieku.

— Donoszą z *Liwny*, że dey algierski wkrótce ma zupełnie osiąść w tém mieście handlowém. Dwa domy wiejskie, za bramą kapucyńską położone, są dla niego najęte. (*J. d. S. P.*)

N I D E R L A N D Y.

Bruxella dnia 17 września.

Rada rejencyi tutejszej stolicy ogłosiła d. 11 odezwę, w której uwiadamia o postanowieniu swoim przykładania się do uformowania kommissyi bezpieczeństwa publicznego, obowiązanej do zabezpieczenia utrzymania dynastyi, do utrzymania zasady odłączenia północy od południa, i obmyślenia środków potrzebnych ku dobru handlu, przemysłu i porządku publicznego.

— Mieszkańcy miasta *Gandawy*, uchwalili podanie do Króla adresu przeciwko projektowi rozłączenia. Izba handlu i fabryk w Antwerpii podobną zrobiła uchwałę. Mieszkańcy *Amsterdamu* i *Luxemburga* przeciwnie są za rozłączeniem.

— *Flandrya* ciągle jest spokojną; w wielu miastach i gminach czuwają nad utrzymaniem porządku i bezpieczeństwa własności. Jeżeliby okoliczności tego wymagały, mocne oddziały wojska poszłyby na obronę obywateli spokojnych i dobrze myślących.

— Spokojność była zamieszana w *Tournay*; lecz rychło została przywróconą, dzięki usiłowaniom gwardyi mieskiej.

— *J. K. W. Xiążę Oranii*, *P. A. Geelhand*, podpółkownika gwardyi mieskiej antwerpskiej, mianował swym adjutantem.

— Wiele upadłości zaszło w *Lille*, *Roubaix*, *Tourcoing* i w innych miastach pogranicznych.

— Mowa na zagaieniu stanów jeneralnych sprawiła wielkie wzruszenie w narodzie. Deputowani różnych oddziałów gwardyi mieskiej i kommissyi bezpieczeństwa, zawczora się zgromadzili, pod prezydencyą barona *Hoogvorst*, i postanowili posłać do deputowanych prowincyi południowych na stany jeneralne poselstwo, zapraszając ich, ażeby prosili rządu, iżby zaprzestał postawy zbrojney i nieprzyjacielskiej przeciwko narodowi belgickiemu, a co sprowadzi pokoy i nie dopuścił wojny domowej. Została wyznaczona deputacya dla zanieśienia tego poselstwa do *Hagi*.

— *P. F. De Secus*, nie przyjął mianowania siebie na członka kommissyi bezpieczeństwa; *P. Vilain XIV* został wybrany na jego miejsce. *Xiążę de Ligne* również oświadczył, że jego stosunki względem *Austrii* nie pozwalają mu być członkiem tej kommissyi. Niewiadomo jeszcze, czy *Xiążę Ursel* przyjął nominacyą.

Haga d. 17 września.

D. 14 wieczorem, wystrzały działowe 101 razy, obwieścili w tej rezydencyi, obrząd ślubu *J. K. W. Xiążniczki Maryanny* z *J. K. W. Xiążciem Albertem Pruskim*. Wielu członków stanów jeneralnych mieli zaszczyt znajdowania się na tym obrzędzie uroczystym. Z okoliczności tego szczęśliwego wydarzenia, Król przeznaczył 10,000 flor. na ubogich tutejszego miasta — *Xiążę Fryderyk Niderlandzki* wyjechał nazajutrz do głównej swojej kwatery w Antwerpii.

— Druga izba stanów jeneralnych zajmowała się d. 14 obiorem trzech kandydatów na urząd prezydenta; obrała PP. van Toulon, M. Clifford i M. Corper Hoofst; ten ostatni został przez Króla mianowany prezydentem. Na sesyi d. 15, izba wyznaczyła kommisją do adresu w odpowiedzi na mowę królewską. Prezydent wniósł potem odnieść do sekcyi poselstwo królewskie względem rozważenia potrzeby odmian w instytucjach narodowych. P. Dunker-Curtius podawał, z tej okoliczności wyznaczyć kommisją z racin członków, złożoną w połowie z członków prowincyi południowych, a w połowie z członków prowincyi północnych; prosił, aby podanie jego było odesłane do sekcyi, co też przyjęto. P. D'Omalins, dopraszał się, ażeby poselstwo królewskie było wzięte do rozważenia w sekcyach pierwiej, nimby się zajęto wnioskiem P. D. Curtiusa; izba zgodziła się na to.

— Zapewniali, że Król mianował P. van Maanen ministrem stanu i prezydentem najwyższego trybunału w Bruzelli.

— Jenerał Cort-Heiligers znajduje się teraz ze znacznym korpusem pomiędzy Leodyum i Lovanium. Jenerał Howen został mianowany dowódcą w Mons, a jenerał Georges dowódcą w Ypres.

— Mówią, że PP. Celles de Stassart i de Brouckere, wyiechali z tutejszej rezydencji; ostatni, równie, iak i P. Gerlach, mieli zawczora andyencyą u Króla. (J. d. S. P.)

P o z e w.

1 Niżej podpisany w imieniu *WW. Pawła b. Majora Woysk Polskich, Karola Zygmunta Kommissarza Obwodowego Mławskiego braci Stryjeńskich, Xiecia Adama Woronieckiego Pótkownika Gwardyi Rossyjskiej, Bogustawa, Stanisława i Jakóba braci Mikuliczow, Wawrzyńca Putkamera, Kazimiry Kamińskiego, Stefana i Karola Grotkowskich i Konstancyi z Grotkowskich Kopyckiej zawiadamia, iż wyrażeni dopiero mają jako sukcesorowie Johanny z Stryjeńskich wprzód Zagrzewskiej potem Klimaszewskiej w Sądzie Szlacheckiej Opieki Białskiego i Drohickiego Ptów z sukcesorami Ignacego Klimaszewskiego dawniej dziedzica Białaszewa sprawę o własność summy rub. srebr. 2,820 kop. 40¹ czyniącej, w depozycie Sądu Głównego Białostockiego znajdujący się, a na satysfakcyą wnioskowej Johanny Klimaszewskiej i zapisowej (na Białaszewie niegdyś opartej) summy, postępującej, lubo zaś pewna, iż te działające osoby istotnemi są sukcesorami Johanny Klimaszewskiej z 3ch rodzonych jej braci Jana, Stanisława, i Bogustawa Stryjeńskich, oraz z siostry jej Teressy Grotkowskiej pochodzący, że prócz nich nie ma więcej żadnych sukcesorów, dla uchylecia jednak wszelkiej w tym względzie wątpliwości, pomimo kilku uprzednio wydanych już przez Gazety zapozwów po mniemanych sukcesorów lub pretensorów do spadku po rzeczoney Johannie z Stryjeńskich Klimaszewskiej ubiegających się mogących, i pomimo odbytych już kilku terminów rozprawy, gdy ta niezawodnie na*

przyszłej oktobrowej kadencyi ostatecznie rozsządzoną będzie, jeszcze raz jeden ostatni niebieszym obwieszczają i powołują, że ktokolwiek sądzi się być sukcesorem wspomnianej Johanny z Stryjeńskich Klimaszewskiej i rozumie mieć jakiegokolwiek prawo lub pretensyą do spadku po tejże Klimaszewskiej, iżby do powyższej wyrażonej Sądu stawiał, i rzeczy swojej dowodził, albowiem Stryjeńscy i dalsi wyżej wyszczególnieni niechybnie przysądzenie sobie wzmiarkowanej depozytalnej summy w przyszłym miesiącu październiku otrzymają, a za przysądzeniem wkrótce i samą wypłatę tejże summy uzyszczą — Białystok 1830 września 1 dnia.

Ludwik Sawicki Adw. S. Gł. Biał. jako Plenipotent.

Wolno drukować. W Wilnie 24 września 1830. Michał Oczapowski Cenzor.

Sąd Exdywizorski.

3 Roku 1830 miesiąca 7bra 12 dnia, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na maigtność Danzobiry i dalsze fundusze W. Alexandra Bystrama Porucznika ustanowiony, kontynuując od dnia 3 7bra tę konkursową sprawę: gdy z racyi przewłoki ze strony kredytorów doświadczony, w dniu powyższym słuchał wniesienia massy o przedsięwzięcie środków koniec rozprawy zbliżających; przeto postanowił do Gazety Kuryera Litewskiego, te ostateczne przesłać ogłoszenie, że w dniu 25 7bra idącego roku, sprawę do namowy wezmie i na niestawiających kredytorów wieczną zapisze amissyą. Dano iako wyżej, w Poniewieżu.

Jan Olechnowicz Ziemiński Upit. i Exdy. Prezes.

Sędzia Ziemiński i Exdyw. Eydryzewicz.

Sędzia Ziemiński i Exdywizor Floryan Wereszczyński.

Nowe dzieła.

3 Oddział trzeci OBRAZOW DOMOWEGO POŻYCIA, zawierający romans MISS BURNEY pod tytułem: EWELINA CZYLI WYŚCIE MŁODEY PANNY NA SCENĘ ŚWIATA, wyszedł już z druku. Dzieło to, będąc już w wielu cudzoziemskich językach wydawane i wszędzie przyjmowane z zadowoleniem, każe się też spodziewać wydawcy przekładu terazniejszego że i w języku polskim będzie pożądanym. Roman ten zawiera cztery tomy in-12 drukiem nowym.

Cena na papierze pięknym r. sr. 3 kop.

— — — — — zwykłym — 2 — 50.

PP. Prenumeratorowie odbiorą swe exemplarze w księgarni wydawcy.

Th. Glücksberg Typograf Cesarskiego Wilna. Uniwer.

Dozwala się drukować. Wilno 1830 d. 14 wrześ. Cenzor L. Berowski.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora. Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK